

Personaleblad for

PHILIPS * ASAS * POPE

MAJ 1949 * 3. ÅRGANG * V

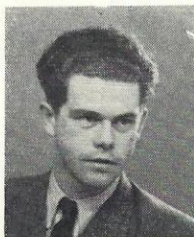
PERSONALE

Astrid Nilausen

Verner Jensen

Frederik Nielsen

Phyt

Hjemvendt fra militærtjeneste

PHILIPS:

25. april 1949 Bent Clemmensen, lampe afdelingen.

1. maj 1949 Ove G. Andersson, lampe ordrekontor

1. maj 1949 Mogens Philipson, D.B.

ASAS:

10. maj 1949 John Hartvig, belysning.

Orlov på grund af militærtjeneste:

PHILIPS:

15. maj 1949 Leif Elkjær, lampe afdelingen.

Omflytninger:

1. maj 1949 Erik Skov, fra Ph. lampe afd. til POPE.

ca. 1. juni 1949 Ove Alstrup, fra Ph.LK til ASAS.

PHILIPS:

Ansættelser:

1. maj 1949 fru Annelise Lyngby, assistent til receptionen, Industrigården.
1. maj 1949 fru Astrid Nilausen, assistent til receptionen, Industrigården.
3. maj 1949 Bendt Dybdahl Jensen, kontorist, komm. lager.

ASAS:

1. maj 1949 Verner Jensen, ekspeditionen.
1. maj 1949 ingeniør Frederik Nielsen, neon afd.
16. maj 1949 Sv. E. Mortensen, faktura afd.
1. juni 1949 Ole Børup, lageret.

PHILIPS:

Fratrædelser:

31. maj 1949 fru Edith Johansen, L.K.

FINAX:

11. april 1949 Solveig Colding.
5. maj 1949 Dorrit Glargaard.

ASAS:

31. maj 1949 Aase Winther, belysning.
31. maj 1949 Lilly Andersen, belysning.

Mene Tekel — —

Det skal ingen hemmelighed være, at besøget på Det kgl. Teater var et forsøg — — — et forsøg på at skabe noget nyt inden for P.A.P. men det skal heller ikke være nogen hemmelighed at besøget faldt til jorden, — — ikke med et brag, men stille og blidt og har dermed udført sin mission, nemlig at være en strømpil for om dette var noget for medlemmerne.

Havde det været tilfældet, havde vi haft nogle andre besøg på steder man ellers ikke til daglig har adgang, men med et deltagerantal der, fratrukket ledsagerantallet, ligger $\frac{1}{10}$ under det samlede personaleantal, er det ikke muligt at træffe arrangementer af lignende art.

Ak ja, ånden var redbon, men kødet var skrøbeligt.

J. Petersen.

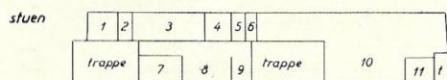
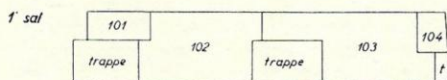
Reklameafdelingens gyldne stemme, damen ved omstillingsbordet, frk. Jytte Haarløv, også kaldet „Pehlaus“, har besluttet sig til at bære slæb den 4. juni. Efter denne dato overtages slæbet af Ib Westphall. Bryllupsrejse til kontinentet. Vi gratulerer.

Mere FLYTNING

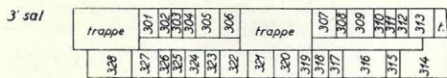
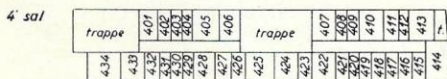
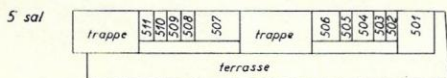
Den 4. 6. 7. og 8. juni flytter samtlige PHILIPS afdelinger ud i „Industrigården“ og vi bringer her en orienteringsplan over de forskellige afdelingers placering.

En lignende plan for ASAS blev offentliggjort i PAP-æskens april-nummer.

sydfløj

nordfløj

5. SAL

501 Dir. N. B. Sommerfeldt	507 Store konferencseværelse
502 Frk. B. Schrøder	508 Jørgen Holm
503 Konferencévær.	509 Lønnigsbogh.
504 Dir. Sv. Rasmussen	510 Dir. K. Lorentzen
505 Frk. Aase Lund	511 R. Dahlin, sekretariat
506 Dir. Max Poulsen	

4. SAL

401 Omstillingsbord	417 Ordrekontor, lampe
402 H. C. Iversen	418 Normallampeafd.
403 Assistent, industri og kem. afd.	419 B. Mathissen
404 M. Bjørn	420 Korrespondance
405 Korrespondance	421 Konferencévær.
406 V. H. Mørch	422 Radio I.
407 H. V. Hansen	423 J. Bisgaard
408 Sendeafd.	424 A. Fischer
409 Korrespondance og modtagelse, lampe	425 T. Smith
410 E. D. Voss	426 E. Forsberg
411 Philoraafd.	427 Assistent, Radio II.
412 Philoraafd.	428 Repræsentanter, radio
413 Speciallampe- og tørrelampeafd.	429 Kurt Nielsen
414 Demonstration, lampe	430 E. Bloch
415 Repræsentanter, lampe	431 Forstærkerafd.
416 Repræsentanter, lampe	432 Forstærkerafd.
	433 Udvidelse (television etc.)
	434 Demonstration, radio

3. SAL

301 Addressograph	315 Faktura-skrivest.
302 Rotaprint	316 Centralordrekontor, lagerkartotek
303 Indkøb	317 E. Ringhøj
304 Arne Echart	318 A. Mogensen
305 Arne Behrendt	319 Kasse
306 Reklameafdeling, ekspedition	320 Debitorbogh.
307 Ole Roos	321 Maskinbogh.
308 E. Dybdal	322 Spedition
309 Hovedbogh.	323 K. Kanstrup
310 Koncernbogh.	324 Reklameafd.
311 Statistik	325 Reklameafd.
312 Revision	326 Udvidelse
313 Hollerith	327 Postafsendselse
314 Fakturaafd.	328 Finax A/S

SYDFLØJEN

STUEN

1 Transformatorst.	6 P. Schrøder
2 Transform.rum	7 Pakkerum
3 Rørlager	8 Ekspedition
4 Ekspeditionskon.	9 Publikum-eksp.
5 E. Christoffersen, A. Visdal	10 Lampelager
	11 Indgangslager

1. SAL

101 Reklamelager	103 Lager, radio
102 Lager, radio	104 Arkiv

Om at være TILFREDS

*Fra AGA's personaleblad,
Stockholm*

„Det er bedre at sige tak for det, man har, end at tigge om det, man ikke har“ — har en eller anden skrevet. Dette citat vil man måske kalde umoderne i vor tid, og rent overfladisk set ville man måske betragte det som overflødigt, fordi enhver stræben fremad og opad i så tilfælde ville falde bort. Men — der er en årsag til alt, og det gælder også vor stræben fremad. Først, når vi er klare over årsagen, får vor stræben personlig vægt og bliver en holdbar vej at gå.

Det er, som om menneskene får vanskeligere og vanskeligere ved at være tilfredse, jo flere opfindelser der gøres for at lette dem vejen. Kravene til tilværelsen er steget i en sådan grad, at det efterhånden er meget sjældent, man møder nogen, der med bedste overbevisning kan sige, at de er fuldstændig tilfredse. Arbejdet, som skaber betingelserne for i det hele taget at kunne være til, betragtes meget ofte som en plage, og hver dag hører man replikken: „Mon klokken ikke snart er så mange, at vi kan gå hjem?“

Det er selvfølgelig kun sundt og rigtigt, at tankerne kredser om hjemmet og familien, og at man hjemme finder fred og harmoni — men hvorfor er der så få, der kan sige, at de er tilfredse *både* hjemme og på arbejdspladsen?

Der noget, der hedder arbejdskværulanti — man kan suggerere sig selv til at blive en arbejdskværulant, til at forestille sig at arbejdet ikke er andet end en tung byrde, der plager een døgn rundt. I ni af ti tilfælde ligger en arbejdskværulants utilfredshed i, at han anser sig selv for at være en langt større kapacitet, end hans arbejde kræver det, at ledelsen ikke følger hans arbejde med tilstrækkelig opmærksomhed og ikke har fået øjnene op for hans virkelige evner. Mange mennesker anser sig selv for

at være i besiddelse af egenskaber, der kunne kvalificere dem til en hvilken som helst direktørstilling. De anbringer sig selv på en piedestal uden at sammenligne deres egne kvalifikationer med den overordnede eller den foretrukne kollegas. Man ser ikke sin egen begrænsning i øjnene, men danner derimod grunden til en kollegial misundelse.

Det er pudsigt nok altid arbejdskværulanterne, der klager mest over den mentalitetsforandring, som samfundet er undergået i de sidste 10 år. At de muligvis selv ved deres indstilling er en medvirkende faktor til den trange tid og bidrager til at skabe manglende tilfredshed, det kan de — i deres egoisme — slet ikke fatte.

Der er mangler ved alt — også ved enhver arbejdsplads. Men også ved de mennesker, der er ansat på arbejdspladsen. — En Gallup-undersøgelse har bragt for dagen, at majoriteten betragter sig selv som værende havnet på en forkert plads her i tilværelsen. Og det interessante er, at det i almindelighed er deres hobbies, der giver denne indstilling. Grundene til, at de ikke fra begyndelsen har valgt det arbejdsfelt, der — ifølge deres egen mening — er det rigtige, er skiftende. Nogle siger, at „dersom man ikke var gift og havde det ansvar, der dermed følger, ville vi ikke betænke os på at skifte stilling“ — andre siger, at „nu er man blevet for gammel“ og andre igen er ærlige og siger, at „de tør ikke“. Fælles for dem alle er, at de drømmer om en *arbejdstilværelse, de ikke ejer*, men de er samtidig også allesammen klare over, at der *aldrig* vil komme en forandring. — Når nu dette sidste er en kendsgerning, hvorfor så ikke se sandheden i øjnene? — i stedet for at klynge sig til en utopi af skønhedsdimensioner, som overskygger selv den mest lyserøde virkelighed. Utilfredshed kan smitte — overordentlig let endda — og kan måske ødelægge ikke så lidt for dem, man omgås.

Vi må aldrig fristes til at se bort fra, at der er noget godt i næsten alting, ganske simpelt, fordi vor oprindelse er en inkarnation af godhed. Det skal være intet mindre end en livsopgave at forsøge at finde det gode i alt. Der er nemlig ingen tvivl om, at jo mere vi sætter ind på at finde det gode, des lettere mister vi synet for alt det, der er ondt. Vi vil kunne se tingene i deres rette proportioner — og på den grund — det godes grund — bygges fremtiden, den fremtid, vi alle drømmer om, fjern fra krig, nød, elendighed, misundelse — og almindelig utilfredshed med det arbejde, man nu engang er sat til at tage vare på

PHILIGRAN

— Moderen blev ædt af en kat, og jeg trådte så i hendes sted, sagde Roland, da vi forleden uanmeldt aflagde besøg i rørprøvefeltet i Frihavnen og fandt ham i færd med at made en lille pippende dueunge. Rolands ærmer var opsmøgede og tungespidsen hårdt presset ud mod venstre kind. I den ene hånd havde han dueungen og i den anden en kæmpemæssig smørekande fyldt med fuglefrø! Han førte forsigtigt smørekandens spids ind i dueæbbet og trykkede med små passende mellemrum på dippedutten, der åbner for tilførslen. — Det var et smukt syn, og uden at henhælde til symbolske og røstrømske betragninger over „den hvide fredsdue“ kan man vist godt fastslå, at det ikke kan være helt galt med menneskeheden, når store, stærke mænd som Roland kan optræde i den slags roller. Lad så bare aviserne være pessimistiske.

★

Efter den lille opsats i sidste nr. af PAP-æskan om idekassen har vi fået 2 — siger og skriver to — forslag om forbedringer. Det er lidt magert, men vi forstår naturligvis, at denne stilhed snart vil blive afbrudt af en brølende storm. Vi glæder os.

Noget for os?

En virksomhed i U.S.A. har, som man her ser, ved løsningen af sit interne transportproblem set sin fordel i at forsyne lagerekspedienterne med rulle-skøjter. Det hævdes, at personalet, som daglig skal tilbagelægge store strækninger, bliver mindre trætte på rulle-skøjter end ved brug af „apostlenes heste“.

SET I DET RETTE LYS!

Redaktøren har bedst salgschef P. Mønsted om ved given lejlighed at skrive et resume over træningsmøderne.

Vi har nu modtaget artiklen og håber, den vil bidrage til at fæstne nogle af de indtryk, som P. Mønsted søgte at skabe hos tilhørerne.

De udtalelser, der fremkom efter træningsmøderne, viser netop, at interessen for varekundskab og kundeservice er stor.

PAP håber, at vi, så snart flytningen og ferierne er overstået, kan gå igang med at tilrettelegge den næste serie træningsmøder.

Chockbehandling siges at være en udmærket kur mod visse mentale forstyrrelser. Personligt har jeg gjort erfaringer i samme retning, idet en kunde sidste efterår

tog mig under behandling med følgende udtalelse: „De lider vist af efterkrigspsykose, min herre!“. Audiensen var forbi, og det blev mit sidste besøg den dag. Stødet havde været dybt — og virkningen var voldsom.

Men den dag gik der noget op for mig: at kundebetjening først og fremmest er et spørgsmål om mentalitet, og mindre et spørgsmål om de forskellige tillærte høflighedsformer, som af mange opfattes som det centrale i behandlingen af kunderne. Det omtalte besøg gav hverken ordre eller provision, men det banede vej for en kritisk selviagttagelse, der var mangfoldige gange mere værd.

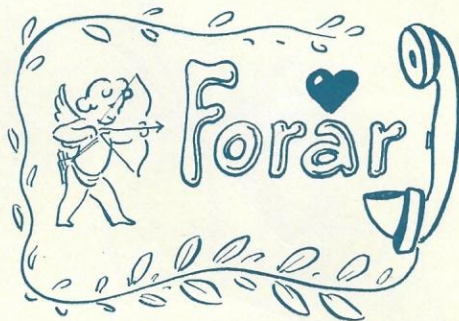
Hvormange danske forretningsfolk, gamle som unge, kan melde ram forbi, når det påstås, at de mangler forståelsen af, hvad god kundebetjening vil sige. Bevares, man husker de rent ydre ting, man er endda frejdig nok til at betragte spørgsmålet som en selvfølgelighed, uanset at man har det største besvær med at opfylde blot de mest clementære krav i praksis. Men set under en større synsvinkel, da falder vi alle mere eller mindre igennem, fordi den bacille, der fulgte i vareknaphedens kølvand, har berøvet os lysten til at give os i kast med nye opgaver, til at overvinde vanskelighederne i stedet for at acceptere dem, til at udvise fantasi og idérigdom, og det er på disse faktorer, den virkelige kundebetjening først og fremmest skal baseres.

De vil give mig ret i, at dette er et spørgsmål om mentalitet, og De vil på den baggrund forstå, at jeg på træningsmøderne først og fremmest måtte slå til lyd for den mentalitetsændring og den personlighedsudvikling, som er grundlaget for alt andet. Den rigtige indstilling, såvel over for kunden som over for det at sælge varer, er langt vigtigere end et par gode råd om telefonkultur, der dog til syvende og sidst kun er et spørgsmål om ordentlig opdragelse hjemmefra.

Med disse betragtninger har jeg prøvet at sammenfatte mine udtalelser på træningsmøderne i Krystalgade. Hvor fristende det end havde været at anvende chockbehandlings metoden, så forudsatte dette dog et betydeligt større kendskab til PHILIPS' interne forhold end den, jeg kunne være i besiddelse af. (Forhåbentlig var der dog andre end mig, der fik et chock ved at høre en diskussionsdeltager slå til lyd for, at det gjaldt om at sælge, hvor der ikke var noget behov!). Træningsmødernes største værdi ligger efter min mening deri, at vi fik nogle problemer rejst, og gennem påvisning af år-

sag og virkning fandt ind til deres kerne. Mon ikke det i det foreliggende tilfælde har endnu større vigtighed end rent individuelle anvisninger på deres løsning!

Poul D. Mønsted.

Foråret er forelskelsernes og brylluppernes tid. Og hvem kan vel være sur, når både naturen og en stor del af menneskene er opfyldt af en sød berusende poesi. — Tosseri! vil nogen måske vrisse. Nuvel! men enhver taler jo kun for sig selv. — Jeg havde i går en af de oplevelser, som er med til at gøre tilværelsen til den festlige og brogede palet, som for mig er det ideelle. Det var i frokosten. Jeg skulle tale med Parning. Drejede 307 og fik i stedet frk. Langius, som slet ikke hedder frk. Langius mere, men fru Haugmark. Hun var lige kommet tilbage fra Holland og de første hvedebrødsdage og havde været gift i nøjagtig 9 dage. Frk. Langius var ovenud begejstret.

— Jeg kan slet ikke forstå det, sagde hun, tænk, når jeg kommer hjem, er min mand der, det skal han naturligvis være, men alligevel er det hver gang en ny og behagelig fornemmelse. — Om morgenen, når vi drikker kaffe i det lille køkken, hvor alt er flunkende nyt, og hvor der dufter godt af maling, sidder jeg ofte og siger til mig selv: det er ikke sandt. Men så knitrer hans avis på den hyggelige måde, som kun hans avis kan. Og min undren bliver til en stille forvisning om, at det virkelig er sandt. Jeg er frue. Og ikke fru dit eller dat, men fru Haugmark, — og så har vi fået en gasovn af firmaet!

— En gasovn?

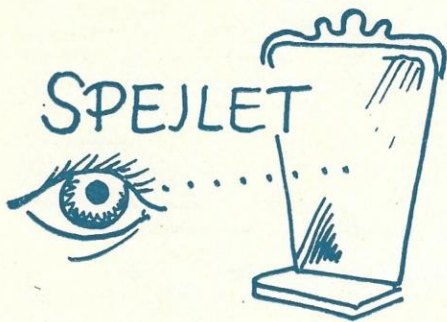
— Ja, jeg blev spurgt om, hvad jeg ønskede mig, og da jeg er hollandsk praktisk — jeg kan altså ikke gøre for det — så jeg straks for mit indre blik en gasovn. Det

sagde jeg. Og det fik jeg. Og vi fik også en trykkoger og et gulvtæppe og mange andre ting, og kastanjerne på Rådhuspladsen er sprunget ud, medens vi har været borte. — Er alting ikke dejligt?

— Jo, sagde jeg, alting er dejligt og sendte en overbærende tanke til en meget litterær ven, jeg har, og som blandt sine mange citater har særlig stor forkærlighed for følgende:

*I slept and dreamed that life was beauty;
I woke, and found that life was duty.*

B. Jonsson

Lille prins Charles kravlede i dag rundt på alle de engelske bladets forsider. For tredje gang er der frigivet billeder af den nu næsten fem måneder gamle baby, denne gang taget af hans fader, prins Philips ven, baron Nahum.

Berlingske Tidende 7-4-49.

Først skildres modsætningen mellem Øst og Vest, derpå den politik, de to hovedmagter USSR og USA fører — den amerikanske, som vi kender, og den russiske, som vi må slutte os til.

*Det nye Radioblad
(det kan man i hvert fald ikke give den nye retskrivning skylden for).*

— et gnistrende morsomt causeri om en rejse gennem Tysklands ruinbyer.

Annonce i Roskilde dagblad.

Manden forlanger det utrolige af kvinden. Hun skal sørge for, at der er i orden i den lille toværelses, føde børn, stå i kø, og lave mad, og så forlanger den rodnæsedede sheik oven i købet, at hun skal se ud som en filmstjerne.

Frit efter overpræsident Carl Molkses skilsmisseforedrag i radioen.

Skrivelsen, der vender sig sympatisk og positivt til alle sider, egner sig til at danne et forhandlingsgrundlag, hvor endelig alle kan mødes. — Måske vil den tilmed vise sig overflødig, idet det forlyder, at både ministeren og finansudvalget selv allerede har drøftet et lignende forslag.

Politiken.

Læge Sterndorf behandlede straks fingeren, og ved en følgende røntgenfoto-grafering på Middelfart Sygehus viste det sig, at alt var anbragt på rette måde.

Middelfart Venstreblad.

Der er udmærkede talere i den danske rigsdag: Bertel Dahlgaards skarpe dialektik, Starckes muntre billedsprog, Aksel Larsens hæse forargelse — det er hans paradoks, at han er den fødte parlamentariker — Ole Bjørn Krafts patetiske forkyndelse, som om der altid går et flag til tops over ham til dæmpet orkestertouche, og Thorkil Kristensens forsigtigt duvende, stilfærdige sætninger. — Hedtoft har sin vældige force i den store skala af følelser, han spænder over, og den prægtige orgelstemme, jeg som radiomand må værdsætte. Han evner at spille på hele registret . . .

*Tusindbenet Julius Bomholt
i et interview.*

Filmen minder mest af alt om en Shakespeare-tragedie, uden Shakespeare og uden ret megen tragedie, desformedelst en påklitret happy ending.

Fyens Stiftstidende.

Verdens første cykel blev den 8. april 1949 opstillet på Moskvas polytekniske museum. Cyklen blev fremstillet 1801 af en russisk arbejder, meddeleler bladet „Moskva“. I en aftenudsendelse den 7. april 1949 meddelte Moskva radio, at russerne også opfandt fjernsynet. — Det blev opfundet af den russiske fysiker Boris Rosing kort før revolutionen i 1919 hed det i radioudsendelsen.

!!!!

Det danske vejr er den eneste ting i verden, der er ligeså forskelligt som en kuglelejekugle er ens.

*Notarius Jubelco prof.
i Politiken.*

1

2

3

4

JUB.

l

- 1., 2., 3. og 4. Billeder uden ord fra personalefrokosten.
5. Direktør N. B. Sommerfeldt får af direktør K. Lorentzen overrakt personalets lykønskingsmappe med de 463 signerede fotografier.
6. Jubilaren med gaven fra personalet, de to persiske tæpper.
7. Direktør N. B. Sommerfeldt og frue sammen med personaledeputationen.
8. Fra gallamiddagen på Bellevue strandhotel. Fra venstre til højre: fru minister Jonkheer van Lennep, direktør N. B. Sommerfeldt, fru direktør Fritz Philips, den hollandske minister i Danmark Jonkheer van Lennep.
9. Minister Jonkheer van Lennep taler.
10. Direktør Fritz Philips overrækker her som en gave fra PHILIPS i Eindhoven direktør N. B. Sommerfeldt Officerskorsset af den nederlandske Oranje-Nassau orden en miniature.
11. Direktør G. J. Jorksveld (Eindhoven) gratulerer direktør N. B. Sommerfeldt med ordnerne.

5

ÆUMS-
eder

Direktør
N. B. SOMMERFELDT'S

25 års
JUBILÆUM

Præcis kl. 8,30 lørdag den 30. april gled dannebrogflagene på hovedkontoret i Krystalgade til tops. De foldede sig ud allerede inden flagknappen var nået og smeldede muntert i de kaskader af sollys, der var kommet til stede for at understrege, at en stor dag i PHILIPS koncernens historie skulle til at begynde. Hele det store hus summede af forventning og feststemning.

Dagen begyndte med, at direktør N. B. Sommerfeldt, direktør K. Lorentzen, direktør Svend Rasmussen og direktør Max Poulsen mødtes hos bestyrelsens formand Alb. V. Jørgensen i Knabrostræde 30, hvorefter man samlet kørte til Vestre Kirkegård og nedlagde blomster på kaptajn N. B. Sommerfeldts grav.

Kl. 10 var man tilbage i Krystalgade, hvor blomsterdekorationer, breve og telegrammer var begyndt at hobe sig op. Der kom hilsener i en stadig tiltagende strøm dagen igennem, og direktør N. B. Sommerfeldts kontor, mødelokalet, gangene og alle omliggende kontorer forvandlede snart til duftende drivhuse.

Lidt over 10 fik direktør N. B. Sommerfeldt af bestyrelsens formand højesterets-sagfører Alb. V. Jørgensen overrakt pensionsforsikringspolisen med den foretagne indbetaling. Til stede var fru direktør N. B. Sommerfeldt, bestyrelsesmedlemmerne civilingeniør Erling Foss og kontorchef A. Stigaard. Derefter overrakte personalets gave af en deputation bestående af direktør K. Lorentzen, direktør Svend A. Chr. Pedersen, direktør Svend Rasmussen, direktør B. Westerhuis, direktør P. Selig, direktør P. Mikkelsen, direktør Max Poulsen samt formændene for henholdsvis PAP og PPF Paul Schrøder og A. List, og endvidere som repræsentanter for personalet John Petersen, Service, Sv. Aage Damsbo, ASAS, frk. K. Christensen, Pope, samt PHILIPS bestyrelse. Direktør K. Lorentzen var ordfører. Direktør N. B. Sommerfeldt takkede i få, hjertevarme ord.

Resten af formiddagen havde direktør N. B. Sommerfeldt travlt med at modtage de talrige gratulanter, der var mødt frem.

Kl. 12,15 samledes de indbudte af personalet i den udvidede frokoststue, hvor det var lykkedes at fremtrylle 220 pladser. Direktør Max Poulsen, der fungere som toastmaster, bød velkommen på direktionens vegne, og under frokosten talte direktør Svend Rasmussen, Paul Schrøder, direktør P. Mikkelsen, A. List, direktør B. Westerhuis, fællestillidsmand Svend Hansen, direktør P. Selig, direktør Svend A. Chr. Pedersen og Emil Nielsen. Efter direktør P. Mikkelsens tale blev der sunget en morsom sang, som P.P. (frk. Povelsen, havde skrevet i dagens anledning, og efter fællestillidsmand Svend Hansens tale omdeltes huspøtten R. Dahlins sang, som også gjorde stor lykke.

Til sidst takkede direktør N. B. Sommerfeldt de forskellige talere og rettede på egne og fru direktør N. B. Sommerfeldts vegne en varm tak til personalet for gaven. Direktør N. B. Sommerfeldt beklagede endvidere, at pladsforholdene ikke havde tilladt, at alle ansatte kom med til frokosten, og fortsatte med at fortælle lidt om sin start i firmaet og om sin far, kaptajn N. B. Sommerfeldt. Derefter talte direktør N. B. Sommerfeldt om den store betydning, den enkelte medarbejders indsats har for et firmas trivsel og fremhævede, at det netop var det gode samarbejde, der er indenfor selskaberne, som har betinget den store udvikling, der har fundet sted i de sidste 25 år. Videre udtrykte direktør N. B. Sommerfeldt sin overbevisning om, at fremtidens problemer gennem fortsat samarbejde og ansvarsbevidst initiativ hos hver enkelt vil kunne løses på en tilfredsstillende måde. Direktør N. B. Sommerfeldt sluttede med at udbringe et leve for selskaberne, og dermed afsluttedes frokosten.

Kl. 19 var der middag på Bellevue strandhotel under private former. En række udenlandske gæster med fruer samt de danske selskabers direktører med fruer deltog. Efter middagen overrakte de udenlandske gæster deres gaver.

Søndag den 1. maj blev der afholdt galamiddag på Bellevue for en kreds af indbudte med fruer. Gæsterne ankom kl. 18, og foruden en lang række PHILIPS-direktører fra Holland, Belgien, Sverige, Norge og Finland så man den hollandske minister i Danmark J. van Lennep, de danske selskabers bestyrelser og direktioner samt en række afdelingsledere og formændene for de respektive personaleforeninger.

Efter at bestyrelsens formand, Alb. V. Jørgensen, havde budt velkommen, blev direktør N. B. Sommerfeldt af den hollandske minister J. van Lennep dekoreret med Officerskorset af den nederlandske Oranje-Nassau-orden og med hollandsk Røde Kors' fortjenstkors. Under middagen blev der holdt en række taler, og direktør N. B. Sommerfeldt blev udnævnt til æresmedlem af Norsk Aktieselskap PHILIPS' sportsforening og fik af direktør E. Johannesgaard, Oslo, overrakt et specielt udmærkelsestegn, der kun er uddelt 3 gange i de sidste 20 år. — Efter direktør N.B. Sommerfeldts takketalere hævdede bestyrelsens formand, Alb. V. Jørgensen, bordet, og man begav sig ind til kaffen i de tilstødende lokaler, hvor der blev ryddet til dans. Efter kaffen serveredes forskellige drikkevarer. Kl. 1 serveredes natmad, og kl. 2 sluttede festen.

Og hermed sættes et punktum for to uforglemmelige dage, der vil gå over i PHILIPS historie. To festdage, der understregede det gode forhold, der er mellem direktør N. B. Sommerfeldt og *alle* medarbejderne.

B. Jönsson.

*P*ersonaleforeningerne benytter herved lejligheden til at lykønske direktør N. B. Sommerfeldt med ordnerne og takker bestyrelse og direktion for de smukke festarrangementer.

Paul Schröder

A. List

FOTO = Lynkursus

Foråret er allerede i fuld gang, og sommeren står for døren — og med den kommer kameraet frem fra vinterhiet, hvis man da har været blandt de heldige, der har reddet sig en film hos sin fotohandler, for desværre bliver der også i år småt med film.

Dette får mig til at fare i typevrideren for i god tid at give et lynkursus i betjening af kameraet.

— for hvor ofte har man ikke set flere optagelser, der på grund af ukendskab til behandlingen af kameraet er blevet mislykket — og har vi råd til det?

Box-amatøren har ikke mange problemer i denne henseende. Her er det kun at trykke på knappen, og hvis vejret ellers har været godt, bliver resultatet det også. En forudsætning er det naturligvis, at lukkeren *ikke* er indstillet på tid fra den gang i vinter, da De tog Photoflux-optagelser.

Alle andre kameras, uanset fabrikat og filmsstørrelse, har følgende tilfælles, hvad angår indstillingerne.

Der er 3 ting, man altid skal huske: afstand, tid og blænde.

Afstanden

skal være så nøjagtig som muligt. Et stort skridt er 1 m.

Skarphedsdybden, der for de fleste er et ukendt begreb, vil det være af stor praktisk værdi at sætte sig lidt ind i. Skarphedsdybden er et udtryk for, hvor meget man får skarpt foran og bagved det punkt, man har indstillet afstanden på.

Har man derfor kendskab til dette emne, ved man, hvad man skal stille afstanden på, når man ønsker både forgrund og baggrund skarp.

Hos Deres fotohandler kan De få en tabel, der passer til Deres kamera. Den koster kun en bagatel, og pengene er i hvert fald givet godt ud.

Tiden

er afhængig af bevægelsen i billedet og kan kortest forklares ved følgende opstilling:

Faste døde ting — huse og gade-	
billeder uden personer 1/25 sek.
Personer, der står stille 1/50 „
Personer i bevægelse 1/100 „
Cyklister 1/250 „
Sport, biler og tog i fart 1/500 „

Man kan ikke tage billeder på længere tider end 1/25 sek. uden stativ, da man meget nemt kommer til at bevæge kameraet; selv om det kun er en ganske lille bevægelse, er det nok til, at *billedet bliver rystet* under optagelsen. Det er endda de færreste, der kan undgå rystede optagelser på 1/25, hvorfor det varmt kan anbefales ikke at tage billeder under 1/50 sek., når kameraet skal holdes i hånden.

Husk, når De skal tage ting, der bevæger sig hurtigt (f. eks. bil eller jernbanetog i fart), at det kun lader sig gøre i en skrå vinkel forfra.

Thi, tager man f. eks. toget lige fra siden, vil man — uanset hvor hurtigt man eksponerer, — ikke kunne undgå en tydelig bevægelses-uskarphed. Forts. side 15

Nervøsitet Arbejdslede Hemninger Dårlige nerver Depression Nervøst samme
 Kompleks r Sjælelige konflikter Livslede Neuroserapati Nervesygdomme Tr
 Sindslidelse r lige Depression
 Ne vøst Neuroser Apa
 Nei Hemninger Dår
 De ter Livslede N
 Ner siset Arbejdsled
 He omplekser Sjælel
 konr indslidelser N
 Arf ammenbrud Kompl
 Sje eligt konfl. r livslede Neuroser Apati Nervesygdomme Trøthed Sinds
 Nervøsitet Arbejdslede Hemninger Dårlige nerver Depression Nervøst samme
 Komplekser Sjælelige konflikter Livslede Neuroserapati Nervesygdomme Tr
 Sindslidelser Nervøsitet Arbejdslede Hemninger Dårlige nerver Depression
 Nervøst sammenbrud Komplekser Sjælelige konflikter Livslede Neuroser Apa

MENTALHYGIEJNE-

en samfundssag

Fru Iversen og fredens tempel

Den næsten legendariske fru Iversen står på tribunen i fredens tempel og behandler sine patienter. På tilskuerpladserne sidder 200—300 mennesker i åndeløs stilhed. Den faste menighed, hvorfra mange er syge — fortrinsvis nervesvækkede — udgør flertallet, men der er også mange sensationshungrende. Skeptikerne og de let neurotiske gør sig hver for sig sine forestillinger om de forseglede døre. Atmosfæren dirrer af en kompakt fællesfølelse. Det, der med et fint ord kaldes „massens psykologi“, er der rig lejlighed til at studere her.

Fru Iversen er i ustandselig aktivitet. Hun er meget korpulent. Profilen er regelbunden og imponerende. Åndeligt er hun forsinket i sig selv i en ophøjet ro. Hun foretager magnetiske strygninger, suggereer og fremkalder hypnose, og med sin absolutte autoritet, der har et charmerende islæt af en bred, folkelig humor, lader hun sine patienter erfare afslapningens lægende kraft. Hun tror på sig selv og har uden tvivl et ret indgående kendskab til kiropraktik, og på sin egen primitive måde tillemper hun den moderne nervelæges metoder. Hun er ikke mystisk eller overnaturlig. Hun arbejder på et område, hvor videnskaben først i de senere år har påbegyndt sine landvindinger: det mentalhygiejniske.

I psykiaterens venteværelse

På de danske sindssygehospitaler opholder der sig ikke mindre end 11.000 patienter. Det vil sige, at $\frac{1}{3}$ af alle hospitalspladser i landet er optaget af sindslidende.

Uden for hospitalerne findes 14.000 sindslidende, 16.000 personer har været sindssyge, men er helbredt. De lettere nervøse lidelser, der ofte er forløbere for meget alvorlige sindslidelser, er meget hyppige. Man regner med, at 150.000 mennesker her i landet lider af nervøse sygdomme.

Der er alt for få psykiatere og nervelæger i Danmark, og de, der er, har konstant overfyldte venteværelser.

Mange mennesker bliver hjulpet, men endnu flere når aldrig til venteværelset, fordi deres familie eller omgangskreds i ligeglad ligevægt og hormonstruttende selvglad uvidenhed bruger gloser som: skaberi, hysteri, hypokondri o.s.v.

Den syge kan ikke få anerkendelse for sin sygdom, der ofte er langt farligere end en perforeret blindtarm eller dårlige nyrer. Ofte går det til og med så langt, at vedkommende skammer sig over sygdommen. Resultat: patientens modstandskraft ned sættes, og lidelserne forværres. — Gudske lov er der kræfter i gang for at øge forståelsen for disse problemer. Lægevidenskaben får mere og mere øjnene op for psykiatriens store muligheder, og blandt lægfolk spores en stor interesse for mentalhygiejne.

Hvad er da mentalhygiejne?

Landsforeningen for mentalhygiejne giver følgende definition:

Mentalhygiejne er simpelthen sindets sundhedspleje. Det er noget, der vedrører alle mennesker. Både store og små stræber vi efter lykken — men grundlaget for livslykke er netop sindets sundhed.

Med andre ord, mentalhygiejnen er for det mentale liv, hvad den medicinske hygiejne er for den legemlige tilværelse, men det er naturligvis kun rent teoretisk, at man kan foretage en skarp adskillelse. I praksis eksisterer der et gensidigt afhængighedsforhold.

Mentalhygiejnens mål

Mentalhygiejnens mål er populært sagt at skabe mennesket sjælelig harmoni med sit eget jeg og tilpasning til sine omgivelser.

Hvor er mentalhygiejne påkrævet?

Overalt. For at begynde i rigtig rækkefølge kan det fastslås, at en sund og harmonisk barndom er af den største, mentalhygiejniske betydning. En øget mentalhygiejnisk forståelse og indsats er nødvendig på en lang række områder. For eks. ved børneopdragelse, i forbindelse med skolevanskeligheder, når problemerne i relation til puberteten og overgangsalderen melder sig. Endvidere ved valg af livsstilling, i forbindelse med ægteskabelige problemer etc. Enhver konflikt, der opstår i det menneskelige sind, kan udvikle sig i negativ retning, og jo før konflikten årsager blottes og modvirkes, jo større er chancerne for vedkommendes tilpasning såvel fysisk, psykisk som socialt, og dermed er betingelserne for en harmonisk livsudfoldelse tilvejebragt.

Mentalhygiejnen og erhvervslivet

I erhvervslivet spiller mentalhygiejnen en stadig større rolle. Det moderne byliv med sin massekoncentration af mennesker er i sig selv usundt, og med den rationalisering, som i de senere år har grebet om sig både i kontorer og fabrikker, er der opstået en lang række uforudsete mentale problemer. F. eks. er arbejdsglæden, som altid har været en vigtig — måske den vigtigste faktor — for individet og dermed for produktionen, aftaget i samme grad, som rationaliseringen er tiltaget. Det er jo indlysende, at et arbejde, der bliver mere og mere ensidigt og tilsidst kun kræver en ganske ringe del af individets tanke og energi, i længden vil være utilstrækkeligt for både legeme og sjæl. Mange sjælelige og nervøse lidelser er da også opstået herigennem. Således viser en engelsk statistik, at $\frac{1}{3}$ af samtlige sygedage i det engelske erhvervsliv forårsages af nervøse lidelser. Rapporter fra U.S.A. og en lang række andre lande giver i tørre, officielle vendinger udtryk for lignende erfaringer.

Der er foretaget talrige undersøgelser og praktiske forsøg for at modvirke rationaliseringens usunde tendenser, og det har vist sig, at det nedbrydende i arbejdet kan bekæmpes, uden at produktionskurven falder. Den kan til og med sættes i vejret, når arbejdsforholdene forbedres.

Og her kommer mentalhygiejnen ind i billedet. I U.S.A., i England, i Sverige og i mange andre lande anvendes den og overalt med fremgang. Den arbejdskraft, som fremskaffes gennem forebyggelse og behandling af nervøse lidelser tiltager stadig, og produktionen ikke blot sikres, men stiger.

Også herhjemme har vi inden for erhvervslivet mange mentalhygiejniske problemer, hvis løsning vil have en overordentlig stor nationaløkonomisk betydning. Nedsatte arbejdspræstationer, sygedage og sociale understøttelser, fremkaldt af sjælelige og nervøse lidelser, koster hvert år det danske samfund millionbeløb, som kan spares, når bare de nødvendige forholdsregler bliver truffet.

De rent psykologiske arbejdsforhold må forbedres. De første praktiske foranstaltninger har vi i samarbejdsudvalgene, Training Within Industry (se PAP-æskens februar-nummer 1949), motionsgymnastikken i arbejdstiden, musik til arbejdet og ansættelsen af personalekonsulenter. Men den danske mentalhygiejne har endnu mange mål, hvoraf de vigtigste er formuleret i dr. med. Gudmund Magnussens berømte 4 punkter.

1. En bedre forståelse og mere hensigtsmæssig udnyttelse af den enkeltes egenskaber.
2. En mere hensigtsmæssig placering og udvælgelse gennem psykologiske analyser af arbejdere og funktionærer og analyser af de krav, hver slags arbejde stiller, såkaldte jobanalyser.
3. En større psykologisk forståelse mellem de ansatte indbyrdes og mellem lederne og de ansatte, en bedre indsigt i samarbejdets psykologi.
4. En positiv behandling af psykologiske problemer på arbejdspladsen og af enkeltpersoner.

Denne artikel må ikke betragtes som en brugsanvisning til lykken. Den er kun et famlende forsøg på at sprede lys over begrebet mentalhygiejne, for der er ingen tvivl om, at der herigennem kan skabes grobund for den indre og ydre harmoni, som er en betingelse for mennesket, hvadenten man betragter det som individ, som medlem af en familie, et arbejdsfællesskab, en befolkningsgruppe eller et folkesamfund.

B. Jønsson.

10.000 medlemmer

Firma-interessekontorenes fællesudvalg har holdt årsmøde i København, hvor formanden, kontorchef Svend Zahlmann, bl. a. i sin beretning oplyste, at det samlede medlemstal i de tilsluttede interessekontorer andrager henved 10.000 arbejder- og funktionærmedlemmer, at der ved begyndelsen af året 1949 ialt var opsparet ca. $9\frac{1}{2}$ mill. kr., og udbetalt 1800 lån til beløb 1,2 mill.

PERSONALIA LOKALIA

Jensen, E. f. 27. 3. 1916. Leder af Popes lysstof- og radiolager. Begyndte sin karriere hos F.D.B. og kom efter en tids ansættelse hos et papirfirma til Schous fabriker, hvor han var på lageret. Startede 27. juli 1934 hos Pope som bud, men overflyttedes efter et halvt år til lageret. Derfra kom han videre til Popes service afdeling, og i september 1946 blev han leder af det nyoprettede lysstof- og radiolager. Jensen har kolonihave, men hans øvrige privatliv og indstilling til livsproblemerne er omgivet af en imaginær men tårnhøj mur, som vi trods lang tids træning ikke har været i stand til at gennemtrænge, så vi må i denne omgang afstå fra mere delikate afsløringer. Lokal 408.

Svendsen, W., f. 21. 5. 1907. Popes lampe- lager (hjørnet af Peder Hvidtfeldtsstræde og Krystalgade). Udlært som nitter hos B. & W. Tog derefter til søs og sejlede vandet tyndt i samtlige danske farvande som fransk kok og jungmand. I 1930 gik Svendsen i land og begyndte sammen men en kompagnon at opkøbe og handle med kartofler. Den 7. 7. 1934 ansattes

han hos Pope som bud og for 3 år siden overflyttedes han til lampelageret. Svendsen er hurtig i replikken og forsømmer ingen lejlighed til at demonstrere denne færdighed. Når han traditionstro indtager sin udmærkede strategiske position på hjørnet af Peder Hvidtfeldtsstræde og Krystalgade, behersker han suverænt det terræn, der er inden for hørevidde. Derhjemme trækker han i morgensko og spiller kort og billard. Lokal 411.

Mørch, Verner H., f. 21. 10. 1903, ingeniør, leder af TCA og Patentafdelingen m. m. Mørch ville have været marineingeniør og begyndte derfor som ingeniørelev på orlogsværftet, efter et par års forløb blev hans uddannelse brat standset, idet sparekommissionen nedlagde ingeniørkadet-skolen. Mørch fortsatte sin uddannelse ved Teknikum Mittweida, hvor han i 1925 fik sin eksamen som elektroingeniør.

Et par år senere finder vi ham i U.S.A., hvortil han emigrerede med 25 \$ på lommen, og hvor en barndomsdrøm gik i opfyldelse, idet han kom til at arbejde i Edisons forskningslaboratorier. Det var en lærerig tid, men fristelsen til at tjene flere penge førte ham et par år senere videre til Tung-Sol, et velkendt autolampe og radiatorfirma, hvor han fik en alsidig uddannelse inden for radiatorsteknikken og fabrikationen. I 1934 kom han hjem på ferie, kom i forbindelse med direktør N. B. S. senior og blev antaget til tonefilms- og forstærkerafdelingen, hvis aktivitet dog blev stærkt begrænset på grund af valutarestriktionerne. Mørch blev klar over, at den gik vist ikke i længden, og kastede sin kærlighed på serviceafdelingen, som han blev leder af og sammen med Kristiansen byggede op til det, den er i dag. Det landsomspændende servicenet blev skabt, og grunden blev lagt ved Mørchs talrige rejser og besøg hos forhandlerne og deres teknikere. De årlige servicekongresser, hvor forhandlere og teknikere var indbudt til kursus og muntert lag, huskes endnu viden om. Mørch fik andre opgaver, bl. a. blev arbejdet med patenter og varemærker overdraget ham sammen med TC-arbejdet for modtagere, Philidyne og Philishave. For to år siden havde TC-arbejdet taget et sådant omfang, at det blev nødvendigt for ham at give afkald på serviceafdelingen og udelukkende hellige sig TC og patentarbejdet. Hobbies: musik og litteratur. Lokal 363.

Christoffersen, Egon, fabrikslager, se PAP-æskens nr. 3, marts 1948.

Wismar, Peter, ASAS Odense — se PAP-æskens nr. 5, maj 1948.

Jørgensen, Otto, f. 26. 1. 1900. Afdelingsleder for Planning Radio fabriken. Onkel Otto kan virke munkeagtig alvorlig. Men lad Dem ikke bluffe. Det er kun et ydre skin, som skal dække over den forhenværende vinhandlers og mødeeksperts joviale væsen. Han er kontoruddannet og har som nævnt haft forbindelse med mødebranchen, ligesom han i 7 år har solgt mere eller mindre ædle vine. I december 1934 ansattes han på fabriken i indkøbsafdelingen. 1/2 år efter oprettedes Planning Radio med Jørgensen som ansvarlig leder. Planning omfatter, som navnet antyder, planlægning af produktionen og fremskaffelse af de nødvendige materialer til samme. — O.J., der har en svaghed for lange ture i fri luft sammen med familien, elsker stegt ål og er interesseret i litteratur. Lokalt 9—17.

Petersen, Sv. Erl., ASAS Aalborg, se PAP-æskan nr. 6, juni 1948.

Mathiesen, Karl Fr., ASAS Aalborg — se PAP-æskan nr. 6, juni 1948.

Olsen, Fritjof, f. 12. 6. 1915. ASAS lager. Fritjof Olsen taler med adskillige flere stavelser pr. minut, end det er forundt andre, og dermed har hans slang fået et vist autoritativt præg og er ved at danne skole. Han er udlært surbrødstekniker og har sine egne og meget bestemte meninger om bagværk. Den 8. april 1935 begyndte han hos PHILIPS i pakkeriet, og i de

følgende 5 år besøgte han en række forskellige afdelinger, bl. a. udenlandsk speidition, ordrekontoret og kommercielt lager. I 1940 overtog Olsen butikken, som han ledede indtil han pr. 15. februar 1947 overflyttedes til ASAS. Han er en varm tilhænger af flytningen til Industrigården, vel nok mest fordi pladsforholdene derude tillader helt andre lagermæssige udsejler end i St. Kannikestræde. Private interesser: kontraktbridge og havebrug. . . Lokalt 398.

FOTO-Lynkursus (forts. fra side 11)

Blænde

er afhængig af lysets styrke, d.v.s. vejret. Desuden må man kende følsomheden på den film, man har i kameraet.

Nedenstående blændetabel gælder i sommersonol med skyer — altså som vejret burde være om sommeren.

Blænde	16	11	8	5,6	4,5	3,5
Film 27°	1/10	1/25	1/50	1/100	1/250	1/500
— 32°	1/25	1/50	1/100	1/250	1/500	1/1000

I gråvej og i skygge bruges en blænde større (f. eks. bl. 5,6 i stedet for bl. 8).

I meget mørkt vejr bruges 2 blændestop mere, d.v.s. 4,5 i stedet for 8.

Endelig, hvis vi tager billeder på stranden, skal vi bruge en blænde mindre, d.v.s. bl. 11.

Lad ikke kameraet ligge i sandet, da sand i lukkeren koster en meget dyr reparation.

Gør man sig det til vane at have kameraet indstillet på 8 og 1/50 sek., er man altid skudklar og skal kun tænke på afstandsindstillingen.

— og så iøvrigt god fornøjelse.

Ernst Pedersen.

= *Sporten* =

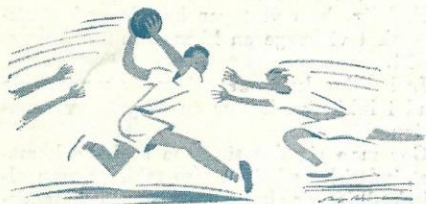
Badminton

Sæsonen er nu slut for denne sportsgren. Resultaterne for PAP's vedkommende kunne måske have været bedre, end de er, men trods de mange vanskeligheder, der har været for spilleudvalget med at få spillerne til at møde ved kampene, er disse dog blevet spillet på enkelte undtagelser nær. Når vi tager i betragtning, at spilleudvalget mange gange har været henvist til

at benytte spillere, som endnu ikke er så udviklede, at de har været kompetente til at spille på henholdsvis B- og C-rækkehold, er resultaterne ikke helt dårlige. De fuldstændige resultatlister er ikke på nuværende tidspunkt fremkommet, og disse lister vil derfor først findes i PAP-æskan nr. 6, men så vidt det skønnes, er vort B-hold blevet nr. 4, vore 2 C-hold nr. 7 (af 8 hold). Bedst er som tidligere meddelt vore begynderhold placeret, idet de to af vore tre anmeldte hold er placeret som nr. 2 og 4. Men som sagt, den endelige resultatliste følger i næste nummer.

Spilleudvalget benytter her lejligheden til at takke de enkelte spillere for deres indsats i turneringens forløb og håber fortsat på disses assistance til næste sæson.

Håndbold

Også her er turneringen færdigspillet. Vort C-rækkehold, der inden deres sidste kamp lå som en flot nr. 1, blev på grund af nederlaget til Privatbanken ikke mere end nr. 3. Det var ærgerligt, men bedre held næste år.

Vort E-rækkehold klarede sig lidt bedre. Ved kampene den 10. april mod firmaet F. L. Smith og Spritfabrikerne spillede holdet sig op på 2. pladsen, ved at vinde disse 2 kampe med henholdsvis 5—3 og 3—2. Hele holdet spillede en god kamp, ikke noget stort teknisk spil, men fichtede hele kampen. Skal nogen spiller fremhæves må det blive målmanden Jørgen Petersen, der her spillede i den helt store stil.

Disse sejre, som rykkede holdet op på 2. pladsen, forårsagede at holdet kom til at spille oprykningskampe den 28. april mod D.D.R.F. om oprykning til D-rækken. Her skulle der i 2 kampe red- des 3 point for at rykke op. Første kamp gik det nogenlunde, idet holdet indhentede et forspring, D.D.R.F. havde fået på 5—3, og slutresultatet blev her 6—6. For at rykke op, skulle derfor sidste kamp vindes, men den gik alligevel ikke, idet D.D.R.F. her helt løb PAP over

ende og vandt efter behag med 5—2. Nå, men 2. pladsen fik holdet da, og næste år vinder det sikkert rækken?

Fodboldturen til Oslo:

Fra Norge har vi modtaget meddelelse om, at det danske hold forventes til Oslo lørdag den 28. maj 1949 kl. 9,15, på hvilket tidspunkt også det svenske hold ankommer. Programmet for fodboldkampene ser således ud:

Lørdag den 28. maj:
Sverige—Norge,
Norge—Danmark.

Søndag den 29. maj:
Sverige—Danmark.

Afrejsen vil foregå fra Oslo mandag aften kl. 20,15 med ankomst til København tirsdag morgen ved 9-tiden. Indkvarteringen i Oslo vil ikke foregå på samme måde som her i 1948, idet nordmændene tilskriver os, at svenskerne har yttret ønske om at bo samlet, og nordmændene derfor har mulighed for at få både svenskere og danskere indkvarteret på et hospital i nærheden af norske Philips kontorer. Vi håber ikke, det er med nogen bagtanke, nordmændene sørger for dette, forhåbentlig skal det ikke gå så hårdt til, men på den anden måde er det jo rart, såfremt en spiller eller to kommer til skade, da at have hjælpen ved hånden. Vi håber, nordmændene imidlertid arrangerer det sådant, at der ikke findes nogle sygeplejersker under 50 år, der hvor vi skal bo, da vi ellers måske risikerer, at hele holdet går i stykker efter første kamp.

Spillerne glæder sig imidlertid til turen, og de medlemmer, der ikke kommer med, skal nok i næste nummer af PAP-æskan få en beskrivelse af turen og referat af kampene.

Sidste:

Lige inden redaktionens slutning modtog vi holdopstillingen, som herved offentliggøres: E. Kristensen, P. Bjørnholt, Jørgen Petersen, W. Møller, Søborg, R. Carlsson, B. Andersen, K. Thunbo, B. Ørum, E. Skov og B. Clemmesen. Reserver: P. Petersen, H. Bekkevold, Børge Petersen.

Ansvarshavende redaktør: Paul V. Schrøder
I redaktionen:
M. Bjørn, J. Holm, B. Jønsson og Rud Jeppesen
Sportsmedarbejder: B. Ørum.